

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 listopada 2020 r.

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 1284/19

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.1.1.

A. K.

Oskarżony A. K. został zatrudniony w firmie (...) w dniu 2 maja 2019 r., jego pracę nadzorował i rozliczał K. Ż.. Oskarżony samodzielnie wykonywał prace remontowe u

zleceniodawców, korzystał z narzędzi i urządzeń K. Ż. We wrześniu 2019 r. oskarżony rozpoczął prace remontowe w mieszkaniu K. Ś. w L.. Oskarżony przyjął do pomocy jako podwykonawcę R. W.. W dniu 19 września 2019 r. oskarżony przyjął pieniądze za wykonaną usługę od K. Ś., ale ta zaczęła kwestionować jakość wykonanej przez niego pracy. K. Ś. wskazała K. Ż. usterki w pracach wykonanych przez oskarżonego, ten był odpowiedzialny za poprawne wykonanie wszystkich prac i miał o to pretensje wobec oskarżonego.

K. Ż. chciał, by oskarżony zwrócił pieniądze otrzymane od K. Ś., R. W. upominał się o zarobione pieniądze. Oskarżony zaczął kwestionować wzajemne rozliczenia, twierdził, że nie uzyskał całości należnych mu pieniędzy.

Oskarżony w dniu 23 września 2019 r. wysłał sms-y do K. Ż., w których groził R. W. oraz K. Ż. popełnieniem przestępstw na ich szkodę. R. W. obawiał się zapowiedzi oskarżonego, wzbudziły w nim uzasadnione obawy ich spełnienia. K. Ż. początkowo obawiał się ich spełnienia, później przestał się tego obawiać, był jedynie niezadowolony ze

		<p>współpracy z oskarżonym i nierozliczeniem należności otrzymanej od K. Ś.. W dniu 1 października 2019 r. K. Ż. zgłosił, że oskarżony przywłaszczył jego wkrętarkę marki A. wraz z ładowarką i zapasową baterią, o wartości 1.200 złotych. Okazało się jednak, że wkrętarka ta odnalazła się w rzeczach pokrzywdzonego.</p> <p>W czasie wykonywania prac u K. Ś. pożyczyła ona oskarżonemu kask motocyklowy marki N. o wartości 600 złotych, oskarżony miał go zwrócić po zakończeniu pracy, ale tego nie uczynił. Kask ten został zatrzymany przez Policję podczas przeszukania domu matki oskarżonego w dniu 22 października 2019 r.</p> <p>W dniu 23 września 2019 r. oskarżony przebił nieustalonym narzędziem 4 opony samochodowe w samochodzie marki S. należącym do R. W.. Opony były warte 350 złotych za sztukę, czyli ich łączna wartość wynosiła 1.400 złotych.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony zniszczył opony w samochodzie R. W., powodując stratę w kwocie 1.400 złotych.	-częściowo wyjaśnienia oskarżonego, -zeznania R. W.,	- k.90,136v, - k. 3,20v,136v-137,	

<p>Oskarżony nie przywłaszczył wkretarki powierzonej mu przez K. Ż.</p> <p>Oskarżony przywłaszczył powierzony mu przez K. Ś. kask motocyklowy o wartości 600 złotych.</p> <p>Oskarżony groził R. W. popełnieniem przestępstwa i słowa jego wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnione obawy ich spełnienia.</p> <p>Oskarżony groził K. Ż. popełnieniem przestępstwa, ten pod wpływem emocji złożył wniosek o ściganie oskarżonego, jednak następnie stwierdził, że były to tylko słowne przekomarzania z oskarżonym i nie wzbudziły w nim uzasadnionych obaw ich spełnienia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania K. Ś., - częściowo zeznania K. Ż., - zeznania M. W., - protokół oględzin, - dokumentacja fotograficzna, - sms-y, - umowa o pracę, - protokół zatrzymania rzeczy, - protokół oględzin. 	<ul style="list-style-type: none"> - k.41v,77v,137, - k. 25v-26,167v, - k.72v, - k.6-7, - k.8-16, - k.27-28, - k. 66-68, - k. 70-71. 	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>A. K.</p>	<p>Oskarżony miał grozić K. Ż. popełnieniem przestępstwa i słowa te miały wzbudzić u niego uzasadnionej obawy ich spełnienia.</p>	

		Oskarżony przywłaszczył wkrętarkę K. Ż. o wartości 1.200 złotych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony groził K. Ż. popełnieniem przestępstwa i groźby te wzbudziły u niego uzasadnione obawy ich spełnienia. Oskarżony przywłaszczył wkrętarkę K. Ż..	- Niewiarygodna część zeznań K. Ż., - Treść sms-ów.	- k.25v-26,167v, - k.22-24.	
1.Ocena Dowodów			
1.3. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, zeznania R. W., Wiarygodna część zeznań K. Ż., Zeznania K. Ś., Zeznania M. W., - protokół oględzin (k.6-7), - dokumentacja fotograficzna (k.8-16), - sms-y (k.22-24,29-35), - umowa o pracę (k.27-28),	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której podał, że: - pożyczył kask od K. Ś. i go nie zwrócił, - wykonywał pracę w firmie prowadzonej przez K. Ż., - doszło do konfliktu na tle rozliczenia pracy u K. Ś., - zniszczył dwie opony w samochodzie R. W., - pracował narzędziami K. Ż., ale je zwrócił.	

- protokół oględzin (k.45-46),
- dokumentacja fotograficzna (k.47-49),
- protokół zatrzymania rzeczy (k.66-68),
- protokół oględzin (k.70-71).

Odnośnie pożyczenia kasku od K. Ś. wyjaśnienia oskarżonego nie budzą wątpliwości, gdyż znajdują potwierdzenie w zeznaniach tej pokrzywdzonej, a także protokole zatrzymania rzeczy (k.66-68) i oględzin rzeczy (k.45-46). W części dotyczącej zniszczenia opon w samochodzie R. W. wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zeznaniach tego pokrzywdzonego (k.3,20v,136v-137), M. W. (k.72v), protokołach oględzin (k.45-46) i dokumentacji fotograficznej (k.8-16).
Odnośnie nie przywłaszczenia wkrętarki K. Ż. wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części zeznań tego pokrzywdzonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom R. W. (k.3,20v,136v-137), gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, wiarygodnej części zeznań K. Ż. (k. 25v-26,167v), protokołach oględzin (k.6-7,45-46), treści sms-ów (k.22-24) i dokumentacji fotograficznej (k.8-16).

Na wiarę zasługują zeznania K. Ż. w części, w której podał, że powstał konflikt z oskarżonym, ten następnie wysłał do niego i R. W. wiadomości sms-owe, zawierające

zapowiedzi wyrządzenia krzywdy oraz w tej części, w której wskazał, że oskarżony pracował jego narzędziami, po zakończeniu pracy zwrócił je, natomiast odnalezienie ich wymagało przeszukania wśród innych rzeczy pokrzywdzonego. Ta część zeznań tego pokrzywdzonego jest logiczna, rzeczowa i znajduje potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach R. W. i treści sms-ów (k.22-24).

Sąd dał wiarę zeznaniom K. Ś. (k.41v,77v,137), gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, protokole zatrzymania rzeczy (k.66-68) i protokole oględzin (k.70-71).

Sąd dał wiarę zeznaniom M. W. (k.72v), gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, protokołach protokole oględzin (k.6-7,45-46) i dokumentacji fotograficznej (k.8-16).

Wskazane obok dokumenty zostały uznane za podstawę ustalenia stanu faktycznego, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, ich autentyczność nie budzi wątpliwości,

		a strony ich nie kwestionowały.	
1.4.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	<p>Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego.</p> <p>Niewiarygodna część zeznań K. Ż..</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której nie przyznał się do zniszczenia 4 opon samochodu R. W. oraz grożenia R. W. i K. Ż.. Zniszczenie opon samochodu R. W. wynika niewątpliwie z protokołów oględzin (k.6-7,45-46) oraz zeznań M. W. (k.72v). Zwrócić uwagę należy, że oskarżony przyznał się do przebicia dwóch opon (k. 136v), a miał możliwość przebić wszystkie cztery, a nikt inny nie był zainteresowany niszczeniem rzeczy pokrzywdzonego. Groźby wysłane R. W. i K. Ż. zostały potwierdzone przez treść sms-ów (k.22-24,29-35).</p> <p>Sąd nie dał wiary zeznaniom K. Ż. w części, w której podał, że realnie obawiał się gróźb przesłanych przez oskarżonego sms-ami oraz w tej części,</p>	

w której podał, że oskarżony przywłaszczył jego wkrętarkę marki A. (k.25v-26). Należy zwrócić uwagę, że pokrzywdzony podczas rozprawy jednoznacznie stwierdził, że uważał sms-y przesłane przez oskarżonego jako przekomarzenie się o zwrot rzeczy, a wcześniejsze zeznania złożył pod wpływem emocji, w związku z wzajemnymi pretensjami wobec oskarżonego (k.167). Niewątpliwie treść sms-ów wskazuje na wolę oskarżonego by przestraszyć pokrzywdzonego, co wynika np. z sms-a z k. 22, gdy oskarżony zapowiedział „mówiłem, że nie odpuszczam ... R. też dojdę ... czuwajta obaj” (k.22). Słowa oskarżonego należy zatem rozumieć jako chęć wyrządzenia krzywdy fizycznej, choć zapowiedzi te były bardziej dorozumiałe, a nie dosłowne. Pokrzywdzony był przesłuchiwany po raz pierwszy w dniu 1 października 2019 r., a zatem wkrótce po eskalacji konfliktu, jego najbardziej konkretnymi przejawami w postaci zniszczenia opon samochodu R. W.. W tamtym czasie pokrzywdzony mógł oceniając sprawę subiektywnie poczuć się zagrożonym. Gdy konflikt ten został zażegnany, a oskarżony nie podejmował

		<p>kolejnych drastycznych działań i nie wysyłał sms-ów z groźbami pokrzywdzony faktycznie mógł poczuć się bezpieczniej i ocenić, że stan obawy ustał, a nawet nigdy nie był poważny. Niewątpliwie lekkomyślnym ze strony pokrzywdzonego było zgłoszenie przywłaszczenia wkrętarki przez oskarżonego w sytuacji, gdy ta znajdowała się w rzeczach pokrzywdzonego.</p> <p>Uwzględniając jednak, że firma remontowa dysponuje wieloma narzędziami, które używane są przez różnych pracowników, u różnych zleceniodawców zagubienie wkrętarki przez pewien czas jest możliwe. Zasadnym byłoby, żeby pokrzywdzony zawiadomił o znalezieniu rzeczy, o której przywłaszczenie pomówił oskarżonego niezwłocznie po jej odnalezieniu, ale być może uznał, że uczyni to na rozprawie, a obecny okres pandemii nie sprzyja kolejnym stawiennictwom w Komendzie Policji.</p>	
	1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	II. IV.	A. K.

	postępowania zgodna z zarzutem	V.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony pod wpływem złości wobec R. W. postanowił zniszczyć opony jego samochodu, w tym celu przeciął je nieustalonym narzędziem, powodując ich całkowitą nieprzydatność do założonego przeznaczenia, pokrzywdzony mógł się bowiem obawiać, że nawet po naprawie opon nie będą one bezpieczne w użytkowaniu. Zatem uznać należy, że wartość szkody wynosi tyle, ile pokrzywdzony za nie zapłacił, czyli po 350 złotych za sztukę, a to oznacza łączną kwotę 1.400 złotych. Wskazana w punkcie I aktu oskarżenia kwota 1.500 złotych wynika zapewne z omyłki rachunkowej lub niesprawdzenia wyniku mnożenia wartości jednej opony przez 4 (por. k.3). Oznacza to, że czyn ten powinien być zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. Uwzględniając wartość szkody stanowiącą prawie 3-krotność przemawiającą za uznaniem czynów za wykroczenia oraz działanie w miejscu publicznym nie można zakwalifikować czynu jako wypadku mniejszej wagi w			

rozumieniu art. 288 § 2 k.k., zgodnie z postulatem obrońcy oskarżonego.

K. Ś. pożyczyła oskarżonemu kask motocyklowy wartości 600 złotych, oskarżony miał korzystać z tego kasku podczas pracy u niej i zwrócić go po zakończeniu pracy. Oskarżony nie zwrócił tego kasku dobrowolnie, został mu odebrany w dniu 22 października 2019 r. (por. k. 66-68). Niewątpliwie oskarżony przywłaszczył cudzą rzecz ruchomą o wartości ponad 500 złotych. Biorąc pod uwagę wartość kasku niewiele przekraczającą wartość graniczną wykroczeń, niedługi okres bezprawnego przetrzymywania cudzej rzeczy i ostateczny jej zwrot, uznać należy, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi. Przemawia to za uznaniem, że czyn przypisany oskarżonemu powinien być zakwalifikowany jako występki z art. 284 § 3 k.k.

Oskarżony przesyłał sms-y K. Ż., w których treści zapowiadał, że wyrządzi krzywdę R. W. (por. k.22-24,29-35). Pokrzywdzony R. W. przestraszył się gróźb oskarżonego, gdyż był on wobec niego nieustępliwy, jego agresja narastała, o czym świadczy zniszczenie opon. W tej sytuacji uznać

<p>należy, że faktycznie u tego pokrzywdzonego groźby oskarżonego wzbudziły uzasadnione obawy ich spełnienia. Prowadzi to do uznania, że oskarżony dopuścił się wobec R. W. przestępstwa określonego w art. 190 § 1 k.k.</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	III.	A. K.
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Zgodnie z treścią art. 284 § 2 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto przywłaszcza cudzą rzecz ruchomą powierzoną mu, dodać należy, że jej wartość musi wynosić ponad 500 złotych. Pokrzywdzony K. Ż. stwierdził na rozprawie, że po złożeniu zeznań wkrętarka znalazła się (k.167). Z powodów wskazanych wyżej, przy ocenie zeznań tego pokrzywdzonego, zeznania te zasługują na wiarę. Prowadzi to w konsekwencji do uznania, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa określonego w punkcie II aktu oskarżenia i należy go od jego popełnienia uniewinnić.</p> <p>Ponadto Prokuratura oskarżyła A. K. o grożenie K. Ż. popełnieniem przestępstwa, wzbudzając</p>			

u niego uzasadnioną obawę ich spełnienia. Do przyjęcia, że zachowanie oskarżonego stanowi przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. koniecznym jest wykazanie, że oskarżony wystosował groźbę popełnienia przestępstwa i jednocześnie wzbudziła ona w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia. Pierwsza przesłanka wymienionego przepisu została spełniona, gdyż niewątpliwie oskarżony zapowiedział pokrzywdzonemu, że „myślałeś, że to puste słowa?! O nie ziomeczku. R. też dojdę ... nie ma dnia ni godziny. Czuwajta obaj” (k.22). Słowa te stanowią zapowiedź wyrządzenia krzywdy, nawet jeśli oskarżony nie sprecyzował swych gróźb, gdyż pokrzywdzony ma prawo do życia bez obaw o swe życie i zdrowie. Natomiast przesłanka wzbudzenia obawy nie została wykazana. Pokrzywdzony zeznał (k.167), że złożył zeznania pod wpływem emocji, gdy zachowanie oskarżonego było drastyczne, co wynikało ze zniszczenia opon R. W., ale po przeanalizowaniu sytuacji uznał, że nie obawiał się oskarżonego. Można mieć zastrzeżenia wobec pokrzywdzonego, że złożył zeznania o stanie

<p>obawy wobec oskarżonego lekkomyślnie, ale nie zmienia to oceny, że wymagany przez ustawodawcę stan uzasadnionej obawy spełnienia groźby nie zachodzi. Oznacza to konieczność uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu wskazanego w punkcie V aktu oskarżenia.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, Przepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	<p>II. IV. V. VI.</p>	<p>II. IV. V. VI.</p>	<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie umyślne, ukierunkowane na celowe zniszczenie cudzej rzeczy, - świadome lekceważenie porządku prawnego. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niewysoka wartość szkody, - niekaralność oskarżonego, przy warunkowym umorzeniu jednego postępowania karnego (k.143). <p>Uwzględniając powyższe, Sąd uznał, że karą adekwatną, sprawiedliwą i zdolną powstrzymać</p>

oskarżonego od ponawiania przestępstw powinna być kara 100 stawek dziennych grzywny. Wysokość jednej stawki została oznaczona na kwotę 10 złotych, gdyż oskarżony ma niewielkie dochody (oświadczenie z k.136) i dwoje dzieci na utrzymaniu (k.90v).

Okoliczności obciążające:

- działanie umyślne, z zamiarem bezpośrednim używania cudzej rzeczy, mimo konieczności jej zwrotu,
- świadome lekceważenie porządku prawnego.

Okoliczności łagodzące:

- zwrot kasku pokrzywdzonej w niedługim czasie po złożeniu zawiadomienia,
- niekaralność oskarżonego, przy warunkowym umorzeniu jednego postępowania karnego (k.143).

Uwzględniając powyższe, Sąd uznał, że karą adekwatną, sprawiedliwą i zdolną powstrzymać oskarżonego od ponawiania przestępstw powinna być kara 50 stawek dziennych grzywny. Wysokość jednej stawki została oznaczona na kwotę 10 złotych, gdyż oskarżony ma niewielkie dochody (oświadczenie z k.136) i dwoje dzieci na utrzymaniu (k.90v).

Okoliczność obciążająca:

- działanie umyślne, ukierunkowane na przestraszenie pokrzywdzonego i podporządkowaniu go woli oskarżonego.

Okoliczność łagodząca:

- treść gróźb stanowiąca jedynie w domyśle zapowiedź wyrządzenia krzywdy pokrzywdzonemu,

- zaprzestanie gróźb po złożeniu zawiadomienia o przestępstwie,

- niekaralność oskarżonego, przy warunkowym umorzeniu jednego postępowania karnego (k.143).

Uwzględniając powyższe, Sąd uznał, że karą adekwatną, sprawiedliwą i zdolną powstrzymać oskarżonego od ponawiania przestępstw powinna być kara 50 stawek dziennych grzywny. Wysokość jednej stawki została oznaczona na kwotę 10 złotych, gdyż oskarżony ma niewielkie dochody (oświadczenie z k.136) i dwoje dzieci na utrzymaniu (k.90v).

Kara łączna została orzeczona przy zastosowaniu zasady znacznej absorpcji kar, ze względu na bliski związek przedmiotowy wszystkich przestępstw przypisanych oskarżonemu i krótki

			okres, w którym zostały popełnione.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	I. VII. VIII.	Naprawienie szkody. Zwrot rzeczy.	W dniu 24 czerwca 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 19 czerwca 2020 r. (Dz.U. poz. 1086), która wprowadziła surowsze zasady korzystania z art. 37a k.k. i orzeczenia kary łącznej. Stąd do przyjęcia odpowiedzialności karnej oskarżonego przyjęto poprzednio obowiązującą ustawę. Obowiązkowe. Obligatoryjne.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
X.	Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych, a ma dwoje dzieci na utrzymaniu, nie mógłby zatem zwrócić kosztów związanych z rozpoznaniem sprawy i koszty zostały przejęte na rzecz Skarbu Państwa.	
1.Podpis		